

Ministerstvo zemědělství ČR
odbor státní správy lesů, myslivosti a rybářství
Těšnov 65/17
Nové Město
110 00 Praha I

Ke spis. zn. 2RM 16777/2016-16231
K č. j. 31400/2016 – MZE – 16231

Písek 7. 11. 2016

Rozklad proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství ČR č. j. 314000/2016 – MZE – 16231 ze dne 19. 10. 2016 o změně rozhodnutí KÚ Jihočeského kraje č. j. KUJCK 53871/2015/OZZL – 074 ze dne 4. 8. 2015 ve zkráceném přezkumném řízení

Účastník řízení, který podává rozklad:

Honební společenstvo ZÁHOŘÍ, IČ 48256714, se sídlem Záhoří, 398 18, doručovací adresa Chrastiny čp. 69, 397 01 Písek, zastoupeno pro rozkladové řízení advokátem JUDr. Lubošem Průšou, ev. č. ČAK 16629, se sídlem tř. Národní svobody 32/11, 397 01 Písek (dále také i jen „účastník řízení“)

Datovou schránkou

Příloha:

- plná moc udělená zmocněnci pro zastupování v řízení o rozkladu (zmocněnec JUDr. Průša)
v kopii ze dne 3.11.2016
- kopie plné moci udělené k zastupování v předcházejícím řízení o uznání sloučené honitby (zmocněnec JUDr. Ulmann) ze dne 2.2.2014
- výpis ARES (název účastníka řízení vedený v registru)
- - nájemní smlouva o nájmu honitby Chrastiny ev.č. 75 ze dne 31.10.2015

I.

Zmocněnci účastníka řízení Honebního společenstva ZÁHOŘÍ advokátu JUDr. Petru Ulmannovi, který neměl oprávnění zastupovat účastníka řízení v přezkumném řízení, ani

v tomto řízení nebyl zmocněncem pro doručování (viz o tom dále), bylo dne 25. 10. 2016 datovou schránkou doručeno rozhodnutí Ministerstva zemědělství ČR č. j. 31400/2016 – MZE – 16231 ze dne 19. 10. 2016, kterým bylo Ministerstvem zemědělství ČR rozhodnuto, že se mění rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje č. j. KUJCK 53871/2015/OZZL – 074 ze dne 4. 8. 2015, kterým KÚ Jihočeského kraje potvrdil rozhodnutí MěÚ Písek č. j. 7806/2013/14212/34 ze dne 21. 5. 2015, kterým byla dle zákona o myslivosti uznána Honebnímu společenství ZÁHOŘÍ, na základě jeho návrhu na sloučení jím držených honiteb Chrastiny ev. č. 066 a Záhoří ev. č. 070, do honitby Chrastiny ev.č. 075, a to tak, že Ministerstvo zemědělství ČR změnilo shora uvedené rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 4. 8. 2015 tak, že výroková část zní po změně provedené Ministerstvem zemědělství ČR následovně:

„Rozhodnutí Městského úřadu Písek, odboru životního prostředí čj. 7806/2013/14212/34 ze dne 21. 8. 2015 se podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu ruší a věc se vrací jmenovaného městskému úřadu k novému projednání.“

Zmocněnec účastníka řízení pro předchozí řízení u správního orgánu prvního stupně a pro odvolací řízení s výše uvedeným rozhodnutím Ministerstva zemědělství ČR účastníka řízení Honební společenstvo ZÁHOŘÍ seznámil dne 26. 10. 2016, rozhodnutí však dosud řádným způsobem účastníku řízení nebylo ve smyslu správního řádu oznámeno (doručeno). Z opatrnosti, aby nemohlo být správním orgánem namítáno pozdní podání rozkladu, podává účastník řízení tento rozklad již nyní, tj. ještě před řádným oznámením rozhodnutí, ale po jeho vydání v odvolací lhůtě tak, jako by mu rozhodnutí dne 25. 10. 2016 řádně oznámeno bylo.

II.

Rozsah napadení rozhodnutí rozkladem

Účastník řízení napadá rozhodnutí Ministerstva zemědělství č.j. 31400/2016 – MZE – 16231 ze dne 19. 10. 2016 v rozsahu celého jeho výroku i jeho odůvodnění a domáhá se tímto rozkladem zrušení celého napadeného rozhodnutí, a to z důvodu rozporu napadeného rozhodnutí s právními předpisy i z důvodu nesprávnosti rozhodnutí i řízení, jež mu předcházelo, které podrobně rozvádí níže v bodě III. rozkladu.

III.

Důvody rozkladu

- a) Rozpor vydaného rozhodnutí se zákonem o myslivosti**
(nesprávné právní posouzení věci – rozpor s hmotným právem)

Ministerstvo zemědělství své rozhodnutí, které účastník řízení rozkladem napadá, založilo na výkladu ustanovení § 31 odst. 6 písm. a) a § 25 odst. 1 písm. a) a písm. d) zákona o myslivosti, které aplikovalo na daný případ. Své správní uvážení (diskreci) pak Ministerstvo zemědělství ČR shrnulo do věty právního závěru důvodu rozhodnutí uvedené na str. 5 napadeného rozhodnutí takto:

„Postup daný zákonem lze shrnout tak, že sloučením honiteb tyto honitby zanikají a tím (nebo eventuálně přímo z důvodu „sloučení“ podle § 25 odst. 1 písm. d) zákona o myslivosti (ZoM) zaniká honební společenstvo, které je drží. Současně je zakládáno honební společenstvo nové, kterému je uznána nová (sloučená) honitba. Jiný postup zákon o myslivosti v tomto případě nepřipouští.“

Účastník řízení se předně domnívá, že § 25 odst. 1 písm. d) ZoM na řešený případ vůbec nedopadá, neboť ze spisu nikterak nevyplývá, že by docházelo k rozdělení honebního společenstva nebo k jeho sloučení s dalším honebním společenstvem, nebo že by k takovému rozdělení či sloučení mělo dojít. K rozdělení nebo sloučení honebního společenstva dle ZoM nemůže dojít jinak než z vůle takového společenstva (korporace) projevené kvalifikovaným způsobem. MZe při svém správním uvážení zřejmě zaměnilo institut sloučení honiteb s institutem sloučení honebních společenstev.

Na případ tak podle účastníka řízení dopadá jen § 25 odst. 1 písm. a) a § 31 odst. 6 ZoM, ovšem vzhledem k anomálnosti stavu, kdy účastník řízení, tedy jediné honební společenstvo tvořené jako členy vlastníky honebních pozemků nikoli v obou honitbách zcela totožnými a také ne se zcela totožnými hlasovacími právy, bylo držitelem dvou honiteb, zcela jinak, než jak vyložilo Ministerstvo zemědělství ČR v napadeném rozhodnutí.

Podle § 25 odst. 1 ZoM *„Honební společenstvo (HS) zaniká dnem výmazu z rejstříku. Zániku HS předchází jeho zrušení s likvidací. Honební společenstvo se zrušuje a) dnem zániku společenstevní honitby...“*

Podle § 31 odst. 6 písm. a) ZoM *„Honitba zanikásloučením honitby na žádost jejích držitelů a nabytím právní moci nových rozhodnutí o uznání honitby.“*

Podle § 18 odst. 3 ZoM může *„vlastník honebních pozemků spolu s dalšími vlastníky vytvořit honební společenstvo, které pak může při splnění podmínek uvedených v § 17 ZoM podat návrh na uznání společenství honitby.“*

Z uvedeného vyplývá, a v tom účastník řízení souhlasí se závěry napadeného rozhodnutí Ministerstva zemědělství ČR, že žádost o uznání honitby může podat jen zakládané nebo již existující honební společenstvo, tj. nikoli společenstvo již zrušené či zaniklé.

V daném případě tak bylo i účastníkem řízení učiněno, když žádost o uznání sloučené honitby podalo existující honební společenstvo, neboť v době podání návrhu na uznání nové sloučené honitby v r. 2013 Honební společenstvo ZÁHOŘÍ existovalo a existovalo i v okamžik rozhodování o uznání nové sloučené honitby v r. 2015, neboť podle zákona by takové společenstvo mohlo být zrušeno dle § 25 odst. 1 písm. a) ZOM nejdříve (až) ke dni právní moci nového rozhodnutí o uznání honitby, **pokud by dále nemělo žádnou společenstevní honitbu** a následně by zaniklo výmazem z rejstříku.

V době podání návrhu na uznání sloučené honitby i v době rozhodování o jeho návrhu tedy Honební společenstvo Záhoří existovalo a nebylo zrušeno, neboť ještě nenabylo právní moci

nové rozhodnutí o uznání honitby, honitba tedy dle § 31 odst. 1 písm. a) ZoM ještě nezanikla, nemohlo tedy ani v době rozhodování orgánu I. a II. stupně být zrušeno honební společenstvo, které zaniká až dnem právní moci uznání nové honitby. Ke dni právní moci rozhodnutí o uznání nové sloučené honitby pak honební společenstvo dále svoji vlastní honitbu mělo a to novou sloučenou, neboť bylo uznáno ve stejný časový okamžik správním orgánem jejím oprávněným držitelem. Pro správní orgán a jeho rozhodování je pak rozhodný dle správního řádu i ustálené rozhodovací praxe vyšších soudů stav zjištěný ke dni vydání rozhodnutí. Nebyl zde tedy ani na okamžik stav, kdy by honební společenstvo účastníka řízení nemělo svoji honitbu a není tedy dle účastníka řízení možno použít ustanovení § 25 odst. 1 písm. a), dle kterého se honební společenstvo zrušuje dnem zániku společenstevní honitby. Jestliže takového dne, kdy by zanikla společenstevní honitba daného honebního společenstva není, neboť žádný okamžik, kdy by Honební společenstvo ZÁHOŘÍ žádnou vlastní honitbu nemělo neexistuje, pak se Honební společenstvo ZÁHOŘÍ nezrušuje a trvá.

Dikce ZoM a smysl jeho ustanovení nepočítá, stejně jako i dikce dříve před jeho účinností platného ZoM č. 23/1962 Sb. ve znění změn přijatých po r. 1990 nepočítala, s tím, že by jedno honební společenstvo bylo držitelem více různých honiteb, není -li zcela totožný okruh vlastníků honebních pozemků a poměr jejich hlasovacích práv v obou takových honitbách. Odporovalo by to konstrukci zákona, která vychází z ústavní koncepce ochrany vlastnictví a která vyžaduje, aby vlastníci honebních pozemků v jedné honitbě mohli rozhodovat o nakládání se svými pozemky z hlediska výkonu práva myslivosti sami podle poměru jejich vlastnictví a vylučuje, aby o jejich honebních pozemcích v jedné honitbě rozhodoval někdo cizí, tj. vlastník pozemků v jiné honitbě. V tomto směru je pak rozhodnutí o povolení vytvoření dvou honiteb a uznání jednoho honebního společenstva jako jejich společného držitele, učiněné pod č. j. Mysl 2615, 2793/96 – AD MěÚ v Písku jeho rozhodnutím ze dne 3. 12. 1996, kdy Honební společenstvo ZÁHOŘÍ bylo uznáno držitelem honiteb Chrástiny ev. č. 066 a Záhoří ev. č. 070 namísto držení jedné původní ucelené honitby právním paaktem, nezákonné, protiústavní a patrně i nicotné dle § 77 správního řádu. Na toto (nicotné) rozhodnutí pak navazuje a z něj vychází i celý vývoj obou honiteb a uznávání jejich držby ve prospěch jediného Honebního společenstva ZÁHOŘÍ až do r. 2013 resp. do napravujícího rozhodnutí z r. 2015. Nicotnost se zjišťuje a prohlašuje z moci úřední. V daném řízení pak posouzení nicotnosti uvedeného rozhodnutí a na něj navazujících rozhodnutí o uznání honiteb z r. 2002 a 2003 představuje předběžnou otázku ve smyslu § 59 správního řádu a řízení mělo být patrně správním orgánem přerušeno dle § 61 odst. 1 písm. c) (pokud by správní orgán po posouzení právních otázek, jak mu jej předepisuje § 94 odst. 4 a 5 správního řádu nedospěl k závěru, že řízení má být zastaveno, jak o tom uvádí účastník řízení dále pod písm. c)).

Všechna ustanovení ZoM o zrušení a zániku honebních společenstev v návaznosti na zánik honiteb, ať už sloučením nebo jinak, vycházejí ze zákonného stavu, kdy držitelem jedné honitby je vždy jediné honební společenstvo a nemůže tedy být jedno a to samé honební společenstvo držitelem dvou různých honiteb, pokud v obou honitbách nejsou totožné vlastnické vztahy k honebním pozemkům včetně poměru hlasů jeho členům přináležejícím.

Tato výše uvedená ustanovení ZoM proto nelze mechanicky aplikovat v rozhodování správního orgánu v daném případě na anomální stav, který je odlišný od stavu předpokládaného zákonem tak, jak to učinil správní orgán v napadeném rozhodnutí.

V daném případě naopak v důsledku rozhodnutí MěÚ Písek a KÚ JČK z roku 2015 došlo k nápravě tohoto anomálního stavu, která je možná a z pohledu veřejného zájmu i z hlediska ústavní ochrany vlastnických práv žádoucí. Honební společenstvo účastníka řízení, jak bylo objasněno výše, existovalo jak ke dni podání návrhu na uznání sloučení honitby, tak k okamžiku právní moci rozhodnutí o uznání sloučené honitby. Žádný důvod ke zrušení honebního společenstva ke dni rozhodování orgánem I. i II. stupně ve věci neexistoval, a to i vzhledem k tomu, že původní honební společenstvo v celém rozsahu vlastnicky a člensky kompletně pokrývajícím novou sloučenou honitbu existovalo, nebylo tedy třeba HS ZÁHOŘÍ rušit ani s likvidací ani bez likvidace a vypořádávat majetek tohoto HS, jak je tomu třeba v případech, kdy se slučují honitby, které před sloučením nemají stejného držitele. Honební společenstvo ZÁHOŘÍ bylo vždy kontinuálně od svého založení až dosud držitelem alespoň jedné honitby, nemohl být u něj tedy dán důvod ke zrušení dle § 25 odst. 1 písm. a) ZoM.

Napadené rozhodnutí MZe v tomto ohledu se jeví jako ryze formalistické, na rozdíl od předcházejících rozhodnutí MěÚ Písek a KÚ JČK nerespektující skutečný zjištěný stav věci a potřebu nápravy nezákonného stavu a zasahující do autonomie vůle spolku (honebního společenstva) v míře situaci zjevně nepřiměřené (rozpor s § 2 odst. 2 a 3 správního řádu).

b) Vydání rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení po uplynutí subjektivní i objektivní prekluzivní lhůty dle § 96 odst. 1 správního řádu (rozpor s procesním právem),

Napadené rozhodnutí trpí vadou, že bylo vydáno ve zkráceném přezkumném řízení až po uplynutí dvouměsíční subjektivní i jednorocní objektivní prekluzivní lhůty stanovených v § 96 odst. 1 správního řádu. V tomto směru odkazuje účastník řízení na údaje o nabytí právní moci rozhodnutí JČK ze dne 4. 8. 2015 založené ve spisu a zmíněné i v přezkumném rozhodnutí (rozhodnutí KÚ JČK o potvrzení rozhodnutí MěÚ Písek nabylo právní moci dne 25.8.2015) a na rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 9.12.2014 č.j. 2 As 74/2013-45, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 3166/2015, i na závěry poradního sboru ministra vnitra č. 89 k této otázce, jakož i na podnět k přezkumu, který byl MZe doručen již dne 24.5.2016. Prvním úkonem učiněným správním orgánem v přezkumném řízení pak bylo až vydání rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení 19.10.2016, tedy po uplynutí obou výše zmíněných prekluzivních lhůt. Rozhodnutí ne(s)mělo být podle zákona vydáno v den svého vydání 19.10.2016 již vůbec.

c) Nezkoumání práv nabytých v dobré víře, neposouzení zjevného nepoměru újmy, která vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva v dobré víře a která by vznikla veřejnému zájmu s újmou, která by mohla vzniknout jinému účastníkovi

Podle ustálené rozhodovací praxe vyšších soudů i dle doktríny (např. Správní řád, komentář, Jemelka, Pondělíčková, Bohadlo 4. vydání, C. H. Beck, 2013 str. 456) není správní orgán rozhodující ve zkráceném přezkumném řízení dle § 98 správního řádu zbaven povinnosti při správním uvážení hodnotit věc podle kritéria účastníkem v dobré víře nabytých práv dle § 94 odst. 5 správního řádu ani povinnosti vyřešit otázku, zda i tehdy, pokud je rozhodnutí vydáno v rozporu s právním předpisem, pokud by újma jeho zrušením nebo změnou, která by vznikla některým účastníkům byla zjevným nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi a veřejnému zájmu, lze vůbec přistoupit k jeho zrušení, nebo zda řízení pro nepoměr újmy zastavit dle § 94 odst. 4 správního řádu.

Toto uvážení však MZe ČR při rozhodování neučinilo vůbec, v tomto ohledu je jeho napadené rozhodnutí zcela nepřezkoumatelné pro naprostou absenci důvodů.

Přitom ze spisu i z toho, co již účastník řízení uvedl výše, je patrné, že změnou rozhodnutí, kterou ministerstvo provedlo, by byla účastníkovi řízení jak odňata práva nabytá v dobré víře, tak by mu i mohla, pokud by napadené rozhodnutí nabylo právní moci, vzniknout značná újma, která svým rozměrem a dopadem značně převyšuje újmu způsobenou tomu, kdo podnět k přezkumnému řízení podal, tj. Mysliveckému spolku Záhoří.

Předně, jak již výše účastník řízení popsal, by změnou rozhodnutí MěÚ Písek a KÚ JčK z r. 2015 vznikla újma veřejnému zájmu, kdy by byl obnoven nezákonný stav, kdy jedno honební společenstvo je držitelem dvou různých honiteb. Tím by také vznikla újma i všem členům Honebního společenství ZÁHOŘÍ, neboť by opět byl obnoven stav, kdy nevlastníci honebních pozemků v jedné z honiteb mohou rozhodovat o těchto honebních pozemcích a této honitbě a dokonce i vlastníky pozemků v této honitbě ve které žádné pozemky nevlastní i kdykoli přehlasovat.

V neposlední řadě by členům Honebního společenstva ZÁHOŘÍ vznikla újma spočívající v nákladech vynaložených na předchozí proces sloučení honiteb a v dalších nákladech na (zcela zbytečný) proces založení nového honebního společenstva jako držitele sloučené honitby, spočívající ve vysokých nákladech nového procesu založení, svolání valné hromady, vyhotovení podkladů apod. Vzhledem k vysoké účasti na valné hromadě Honebního společenstva ZÁHOŘÍ v r. 2013, které rozhodlo o sloučení honiteb Chrástiny a Záhoří se nedá předpokládat změna vůle honebního společenstva. Změna vůle společenstva se nedá předpokládat ani proto, že při procesu rozhodování o uznání nové sloučené honitby, byli všichni členové HS ZÁHOŘÍ i vlastníci honebních pozemků několikrát obesláni a o sloučení i snaze o uznání sloučené honitby jako společenstevní informováni, nikdo z nich se však neodvolal.

Újma pak by mohla vzniknout i novému nájemci honitby a to ve zcela srovnatelném nebo větším rozsahu než předchozímu nájemci, který dal k přezkoumání podnět. To zda nebylo zasaženo do práv nového nájemce sloučené honitby popř. zda došlo k nějakým změnám v oblasti nájmu honitby MZe nezkoumalo vůbec, přitom ze ZoM vyplývá, že rozhodnutím o

uznání nové honitby, které nabylo právní moci, skončily nájemní vztahy k oběma slučovaným honitbám a je tedy předpoklad, že byly sjednány jiné vztahy.

Nový proces uznání nové sloučené honitby, jak jej napadené rozhodnutí požaduje, pak z formálních i hmotně právních důvodů nemusí být úspěšný, pak tedy hrozí účastníku řízení i všem jeho členům i újma v podobě zrušení obou honiteb nebo i honebního společenstva, neboť rozhodnutí o sloučení honiteb z r. 2013 je patrně stále platné.

Naproti tomu podstata újmy, která hrozí Mysliveckému spolku Záhoří, jako autorovi podnětu k provedení přezkumného řízení, nebo podstata újmy, která hrozí jakémukoli jinému účastníku řízení ani její rozsah, nejsou z napadeného rozhodnutí seznatelné a přezkoumatelné vůbec, i v tomto ohledu je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodu.

Dobrou víru účastníka řízení navíc umocňuje to, že celý postup sloučení honiteb k nápravě nezákonného stavu započal účastník řízení provádět způsobem, který nyní shledalo MZe v rozhodnutí nezákonným, na základě doporučení pracovníka MZe p. Brože a po konzultaci starosty honebního společenstva s ním.

d) Ekonomika řízení

Tento odvolací důvod úzce souvisí s důvodem uvedeným ad c).

MZ ČR podle účastníka řízení vydalo napadené rozhodnutí zcela v rozporu s obecnou zásadou správního řízení, že správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a aby dotčené osoby byly co možná nejméně zatíženy (viz § 6 odst. 2 správního řádu).

Pokud by napadené rozhodnutí nabylo právní moci, byl by účastník řízení nucen vynaložit náklady v řádu statisíců korun a mimořádné úsilí, aby zajistil vznik nového honebního společenstva vlastnický i z hlediska členství. Navíc vzhledem k tomu, že k úspěchu procesu sloučení by muselo jít dle stávajícího napadeného rozhodnutí MZe o vznik nového honebního společenstva zcela kopírujícího uspořádání v existujícím Honebním společenstvu ZÁHOŘÍ z hlediska majetkového i členského, jde o věc velmi obtížně v praxi realizovatelnou. Tak by tedy nemuselo dojít k nápravě nezákonného stavu, kdy jedno HS je držitelem dvou honiteb.

e) Další vada v rozhodnutí – chyba v psaní

Účastník řízení upozorňuje, že v rozhodnutí je uvedeno jeho jméno jako Honební společenstvo Záhoří, v rejstříku je však uvedeno jeho jméno (název) jako Honební společenstvo ZÁHOŘÍ. Není si tedy jist tím, zda a v jakém rozsahu se na něj jednotlivé části napadeného rozhodnutí vztahují.

IV.

Vzhledem k výše uvedenému účastník řízení požaduje, aby ministr zemědělství napadené rozhodnutí po přezkoumání rozkladovou komisí ze všech účastníkem uvedených důvodů:

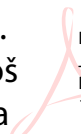
- **bud' zrušil z důvodu jeho rozporu s právními předpisy a řízení zastavil analogicky dle § 90 odst. 1 a) správního řádu**
- **nebo zastavil dle § 94 odst. 4 správního řádu.**

V.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí ještě nebylo účastníku řízení zákonným způsobem oznámeno, vyhrazuje si účastník řízení možnost doplnění důvodů odvolání do konce běhu zákonné lhůty stanovené pro jeho odvolání.

Honební společenstvo ZÁHOŘÍ

JUDr.
Luboš
Průša

Digitálně podepsal
JUDr. Luboš Průša
Datum: 2016.11.07
18:01:56 +01'00'

V plné moci: JUDr. Luboš Průša, advokát